

تروی واتس، چپ، در مورد خسارت به خانه ویلی هانت پس از ترکیدن لوله‌ها و جاری شدن سیل در خانه‌اش در طوفان تگزاس، صحبت می‌کند

منطقه‌ای در شهر آستین، در طوفان تگزاس، بدون برق

کارکنان ناسا در پاسادینا، کالیفرنیا، پس از فرود موفقیت‌آمیز مریخ‌نورد، در فوریه جشن گرفتند

آمریکا؛ سرزمین تضادها

پیشرفت‌های خیره‌کننده در زمینه پزشکی و فناوری همراه با شکست سیستماتیک در زیرساخت‌ها و بهداشت است

واشنگتن دی سی زندگی می‌کند؛ در حدود ۱۵ مایلی موسسه ملی آزمایشگاه‌های انرژی و بیماری‌های عفونی. در آنجا دانشمندان توسعه فناوری پروتئین سنبله را که اکنون در واکسن‌های فایزر/بایون تک و مدرن‌ها به کار گرفته شده است، هدایت کردند. اعلام تولید موفقیت‌آمیز واکسن کرونا در اواخر سال گذشته که لحظه‌ای پیروزمندان علم در آمریکا بود، تقریباً مصادف شد با بیماری شدید جونز براتر کووید-۱۹. مادر ۷۲ ساله او هم به این بیماری مبتلا شد. او پس از دو هفته مراقبت‌های ویژه و هفته‌ها درمان توانبخشی، زنده ماند، اما این بیماری باعث نارسایی دائمی کلیه او شد و بقیه عمر باید دیالیز شود. لاک جونز ۴۰ ساله، حتی قبل از اینکه بیمار شود، در شکاف‌های مراقبت‌های بهداشتی آمریکا سقوط کرده بود. جونز ساکن شمال شرقی دی سی، سال ۲۰۱۷ کار خود را به عنوان دستیار در مرکز مراقبت از افرادی که دارای معلولیت، بیماری‌های مزمن، اختلالات شناختی یا مشکلات مربوط به سن هستند، از دست داد و بیمه او هم به دنبال آن قطع شد. او کار جدیدی پیدا کرد؛ دو شغل نیمه‌وقت با حداقل دستمزد. اما کار پاره‌وقت لزوماً بیمه درمانی ارابه نمی‌دهد و جونز به دلیل دیابت و فشار خون بالا به درمان منظم و دارویی نیاز دارد. در دو شغل نیمه‌وقت خود - مشاور جوانان و دستیار در پناهگاه بی‌خانمانان - او کارگر ضروری محسوب می‌شود که باید همواره در محل کار حضور داشته باشد. در نهایت، کارگر ضروری بودن، او را واجد شرایط دریافت واکسن کرد. ماه گذشته او دوز دوم خود را دریافت کرد.

او معتقد است شرایط ظالمانه است، وقتی هیچ پرداخت اضافی برای کار در شرایط خطرناک و مراقبت هنگام بیماری وجود ندارد. بر اساس تحقیق «بنیاد خانواده کابیزر»، در سال ۲۰۱۹، حدود ۲۸٫۹ میلیون نفر از افراد غیر مسن در ایالات متحده، مانند جونز، بیمه نبودند. تقریباً ۴۵ درصد بزرگسالان غیر مسن نیز پوشش ناکافی بیمه دارند؛ این بدان معناست که حتی کسانی که بیمه دارند، برای درمان‌ها و مراقبت‌های مورد نیاز خود تلاش می‌کنند. مدیر عامل GoFundMe (گوفاند می پلتفرم جمع‌سپاری غیرانتفاعی است که به افراد امکان می‌دهد برای موقعیت‌های مختلفی مانند رویدادهای زندگی از قبیل جشن‌ها و فارغ‌التحصیلی‌ها و شرایط چالش برانگیز مانند تصادفات و بیماری‌ها پول جمع کنند) در سال ۲۰۱۹ گفت یک سوم کمک‌های مالی جمع‌شده از طریق این سایت خیرخواهانه به افرادی که برای پرداخت قبض‌های پزشکی خود تلاش می‌کنند، اعطاشد!

مردم آب ندارند

در شهر هیوستون در ایالت تگزاس، نارسایی‌های سیستم‌های پشتیبانی اساسی آمریکا با سرما و طوفانی که از راه رسید، بدتر شد. شکست در ترمیم مناسب سیستم‌های تولید برق پس از آخرین سرمای بزرگ تگزاس، در سال ۲۰۱۱، منجر به بحران برق و به دنبال آن بحران آب شد. این، به نوبه خود، منجر به ترس از بحران سلامتی شد که به دلیل ناتوانی در انجام اقدامات احتیاطی اساسی برای جلوگیری از بیماری، بدتر شد.

مارسل مک کلینتون، فعال ۱۹ ساله اجتماعی، گفت: «مردم آب ندارند. چگونه دست‌هایشان را بشویند؟» مشکلات آب در محله‌های شرقی هیوستون متمرکز بود که قبلاً با میزان بالای بیماری دست‌وپنجه نرم می‌کردند. در شرق شهر، مرکز فضایی جانسون - پایگاه چندین دهه پیروزی فرازمینی، اگرچه آخرین مورد نیست - قرار گرفته؛ جایی که کارگران آن در خانه برق نداشتند و برای گرم شدن گرد هم آمده بودند؛ درست همان موقعی که همکاران‌شان در کالیفرنیا فرود موفق مریخ‌نورد را برای جست‌وجوی زندگی بر سطح این سیاره، جشن می‌گرفتند!

منبع: واشینگتن پست

بهداشتی جهانی در سراسر اروپا، کانادا و استرالیا وجود دارد. در ایالات متحده این یک کالاست. پاندمی نابرابری را در مراقبت‌های بهداشتی و سلامت آشکار کرد. جو بایدن اخیراً اعلام کرد: «می‌توانیم کاوشگر به مریخ بفرستیم. می‌توانیم همه‌گیری را شکست دهیم.» اما شواهد خلاف این را نشان داده است.

حتی در حالی که دانشمندان آمریکایی، آزمایشگاه‌ها و شرکت‌های دارویی با سرعت شگفت‌انگیزی کار و به تولید واکسن‌های موثر کمک کرده‌اند، این کشور همواره در کارهای ابتدایی مثل آزمایش کرونا و پیشگیری، از سایر کشورهای پیشرفته عقب مانده است.

این ناکامی‌ها پیامدهای غم‌انگیزی داشته است: ایالات متحده فقط چهار درصد از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد، اما ۲۰ درصد مرگ‌ومیر ویروس کرونا در سراسر جهان در این کشور رخ داده است. فقرا و رنگین‌پوستان سهم بیشتری از این تلفات دارند. رابی توربی، رئیس و مدیرعامل موسسه Bethesda-based Project Hope (سازمان امداد پزشکی بین‌المللی که در درجه اول به کشورهایی که از جنگ و بلا یا آسیب دیده‌اند، کمک می‌کند، اما در ایالات متحده فعالیت بالایی دارد) می‌گوید: «کووید-۱۹ پرده از نابرابری‌های سیستماتیک در این کشور برداشت. جایی بهترین بیمارستان‌ها را دارد و جایی ندارد؛ جایی بهترین مراقبت‌های بهداشتی را دارد و جایی از آن خبری نیست.» گاهی اوقات آنها در کنار هم وجود دارند!

تلاش برای حداقل هادرواشنگتن دی سی

لاک جونز در یکی از کلانشهرهای ثروتمند کشور، یعنی

شکاف دیجیتالی

دانش‌آموز خوبی است و سال آخر دبیرستان را می‌گذراند. من این را نمی‌فهمم وقتی می‌بینم در اطراف خود ثروتمندان فاسدی داریم!» هریس اخیراً در فروشگاه لباس دیگری مشغول شد و باز هم با حداقل دستمزد! هفته‌ها پیش، او توانست مسکنی متناسب با درآمد اندکش در یکی از مناطق اطراف تهیه کند. دخترش دوباره آنلاین شده و اکنون فرصت دیگری برای پایان تحصیل دارد، اما مشکل همچنان پابرجاست. کارپس پورنل، مدیر مرکز خدمات خانواده، که به خانواده‌های آسیب‌پذیر این مناطق کمک می‌کند، گفت: «از پنجره خانه‌ام دانش‌آموزانی را می‌بینم که برای دسترسی به وای‌فای سریع، اطراف ساختمان «استارپاکس» (کافی‌شاپ‌های زنجیره‌ای آمریکایی که با در اختیار داشتن شبکه‌های گسترده در کشورهای مختلف، بزرگ‌ترین کافی‌شاپ زنجیره‌ای در جهان محسوب می‌شود) جمع می‌شوند. هزاران کودک هنوز در این وضعیت هستند.»

این فقط وضعیت منطقه سالیاناس است. اما بر اساس مطالعه مشترک Common Sense که حامی کودکان و خانواده‌هاست شرکت مشاوره مدیریت Boston Consulting Group تخمین زده می‌شود در سراسر ایالت کالیفرنیا ۱٫۵ میلیون دانش‌آموز -بیش از نیمی از آنان سیاه‌پوست، لاتین یا بومی آمریکایی- از دسترسی کافی به اینترنت محروم‌اند. در سراسر کشور، این رقم به ۱۶ میلیون نفر می‌رسد!

می‌کنیم.» انجمن مهندسان عمران آمریکا اوایل ماه گذشته به این کشور امتیاز منفی C برای کیفیت کلی زیرساخت‌های خود داد. این نمره متوسط در واقع کمی بالاتر از آخرین گزارش کتبی گروه در چهار سال پیش است، زمانی که نمره خفت بار D ثبت شد. اما این نمره باز هم نشان‌دهنده فرسودگی کشوری است که در آن هر دو دقیقه یک لوله اصلی که آب را در سطح شهر تأمین می‌کند، شکسته می‌شود و تقریباً نیمی از جاده‌های عمومی در وضعیت نامناسب یا متوسط قرار دارند.

دولت بایدن گفته است بازنگری زیرساخت‌ها - با افزایش بودجه متناسب با آن - تمرکز اصلی دستور کار قانون‌گذاری این سال خواهد بود. از نظر تنوری و در حرف، این یکی از معدود مواردی است که از حمایت هر دو حزب برخوردار است. با این حال، این امر در دولت ترامپ نیز صادق بود، زمانی که مفهوم «هفته زیرساخت» به شوخی‌ای دنباله‌دار بدل شد و «رئیس جمهوری سازنده» - توصیف ترامپ از خود - در نهایت نتوانست قوانین لازم را در این زمینه امضا کند. جو بایدن گفته است عدالت نژادی در قلب تلاش‌های او در زمینه زیرساخت‌ها قرار خواهد داشت؛ تلاشی برای اصلاح سیستمی که مدت‌هاست منابع عمومی مرغوب و برتر را در اختیار برخی قرار می‌دهد و بهره‌برخی دیگر، منابع درجه دوم، نامرغوب و بیست است که البته رنگ پوست هم اغلب در ایجاد این تفاوت‌ها دخیل است.

پاندمی پرده از نابرابری‌های سیستماتیک در آمریکا برداشت

در بیشتر کشورهای ثروتمند دیگر، مراقبت‌های بهداشتی از حقوق اساسی بشر محسوب می‌شود؛ آنچه در سیستم‌های

فرشته کیانی | مریخ‌نورد «پرسیونیوس» بعد از فرود بی‌عیب و نقص خود، مأمور شد سطح مریخ را برای اثبات وجود زندگی بکاود و تصاویری شفاف از جهانی بیگانه پخش کرد تا ثابت کند وقتی صحبت از اکتشافات فضایی می‌شود، هیچ کس بهتر از ایالات متحده این کار را انجام نمی‌دهد!

اما ۱۳۹ میلیون مایل دورتر، در زمین، کریس پرسکات ۳۸ ساله هنوز در حال شستن ظرف‌ها، استحمام و پخت و پز با آب بطری بود. دو هفته بود که طوفان، تگزاس را در نور دیده، شبکه برق را از بین برده و لوله‌های آب پرسکات را شکسته بود؛ درست زمانی که مریخ‌نورد داشت فرود می‌آمد. برای بسیاری در محله فقیرنشین او در هیوستون - با فاصله‌ای کوتاه از مرکز فضایی جانسون، مرکزی برای پروازهای سرنشین‌دار سازمان ناسا - آبی که از شیرهای بیرون می‌آمد به اندازه منظره مریخ تیره و تاریک بود!

پرسکات که با انجام کارهای گاه‌به‌گاه در خانه‌های مردم، پول به دست می‌آورد و کار تمام‌وقت خود را به دلیل بیماری همه‌گیر از دست داده است، گفت: «مردم قبلاً با مشکلات دست‌وپنجه نرم می‌کردند. حالا پاندمی آنان را در بدترین شرایط ممکن قرار داده است.»

دستاوردهای فوق‌العاده: محرومیت‌های تکان‌دهنده

آمریکا در مقایسه با هم‌تایان پیشرفته‌اش در جهان، همیشه از نظر تضاد و تناقض در دستاوردهای فوق‌العاده و از سوی دیگر محرومیت تکان‌دهنده، موردی تأمل برانگیز بوده است. پیشرفت‌های تاریخی در علم، پزشکی و فناوری در کنار شکست‌های عظیم در زیرساخت‌ها، بهداشت عمومی و دسترسی عادلانه به نیازهای اساسی انسان، تنگاتنگ یکدیگر وجود دارد.

آمریکایی‌ها می‌توانند کاوشگری را روی مریخ ببینند، اما نمی‌توانند در شهری که این برنامه فضایی مدرن در آنجا به وجود آمده، چراغ‌ها را روشن نگه دارد و آب را تأمین کند! آمریکا می‌تواند برای مقابله با بیماری‌ای که جهان را درگیر کرده است، در زمانی کوتاه واکسن تولید کند، اما به دلیل نبود پیشگیری و مراقبت، یکی از کشورهای دارای میزان بالای مرگ‌ومیر در جهان توسعه یافته است. آمریکا بی‌شمار در صنعت سرگرمی سرمایه‌گذاری می‌کند، برای اینکه میلیون‌ها تن را در طول قرنطینه مشغول و سهام فناوری را در اوج استریت بالا نگه دارد، اما بچه‌ها برای انجام تکالیف مدرسه خود به اینترنت دسترسی ندارند!

«وقتی بچه‌ها مجبورند برای آموزش به حاشیه رستوران Taco Bell پناه ببرند، در چه کشوری و در چه جامعه‌ای زندگی می‌کنیم؟» این را بری‌ان اسموت، پزشک متخصص از شهر سالیاناس در کالیفرنیا گفت. او سال گذشته بعد از اینکه عکس دو دانش‌آموز دختر که در کنار رستوران زنجیره‌ای «تاکو بل» نشسته بودند و با استفاده از وای‌فای این مکان تکالیف مدرسه‌شان را انجام می‌دادند، وایرال شد، از دانش‌آموزان محله خواست از اینترنت پرسرعت استفاده کنند!

زیرساخت‌ها در وضعیت خطرناک

جوئزف کین، از موسسه بروکینگز گفت زیرساخت‌های کشور - فرودگاه‌ها، شبکه‌های پان‌دپهن، سیستم‌های حمل‌ونقل، خطوط برق، بنادر و شبکه‌های فاضلاب - بر اثر رده‌ها کمبود سرمایه‌گذاری چه در دولت‌های جمهوریخواه و چه دموکرات، در وضعیت خطرناکی قرار دارد.

کین گفت شاید حتی مهم‌تر از کمبود پول نقد، بی‌برنامگی باشد.

او گفت: «در واقع در زمان دولت آیزنهاور (سی و چهارمین رئیس‌جمهوری آمریکا از سال‌های ۱۹۵۳ تا ۱۹۶۱) ما واقعا برای زیرساخت‌های خود هدف یا چشم‌انداز داشتیم. اکنون مادر دوره‌ای کاملاً متفاوت، با شرایط پیش‌بینی‌ناپذیرتر، نابرابری بیشتر و کمبودها به سر می‌بریم و هنوز مثل سال ۱۹۵۰ عمل